

“ . . . L-HOLM DUHĦAN ITIR ”

minn ĠUZÈ DIACONO

Meta kien għadu żagħżuġ ta' dsatax, Rosar Briffa kiteb l-ewwel lirika tiegħu, **Tfajla Toħlomx**, indirizzata, kif tghid martu Louise, lil oħtu Marija —

Tfajla toħlomx, għaliex il-ħolm tal-Ħajja
bil-wisq iqarraq u malajr jintemm;
jurik li kolloxx għad ikunlek hieni,
bla ma jhabbarlek kemm hu kbir il-hemm...

Raġel magħmul u mgarrab, wara li habbat wiċċu mal-ħajja bħala raġel miżżewweġ, bħala missier, bħala tabib, wara li kellu żmien itiegħem tajjeb u jistqarr dak li tagħti l-ħajja, hażżeż fuq biċċa karta ħsieb, riflessjoni li leħhitlu minn quddiem moħħu, u li ħalla hekk kif kitibha dak il-waqt, bla isem, u forsi bla mitmuma —

Minn kulma ħlomt f'żgħożiti —
Infittex — kolloxx baħħ.
Il-qalb xiha w għajjiena
Ma tafx tghid ħlief "aħħ".
Li ħlomt kien kollu ħolma,
Li għext kien ħajja biss,
Ah, kieku t-tnejn ingħaqdu,
Il-qamar kont immiss,
Issa qasira l-ħajja
U l-ħolm duħħan itir

Hekk hażżiżha u telaqha, kif ġibtha hawn jien — bla isem u bla punteġġjatura fl-aħħar, aktarx mhux mitmuma. Imqar l-arranġament tar-rima juri bħallikieku kien fadal żewġ versi oħra b'rima ma' "itir". Hemm min taħa l-isem ta' **Holm**, hemm min jagħtiha bħala titolu l-ewwel vers tagħha; hemm min għalaq b'punt, hemm min temmha b'puntini. Puntini, kieku, aktar xierqa minn punt, jekk mhux għal haġ' oħra, għax l-impressjoni li dawn il-versi jhallu, hija li għall-bniedem, għall-anqas f'din id-dinja, ma hemmx konkluzjoni.

Ix-xenqa kbira li dejjem kellu Rosar Briffa li l-ħolma sseħħ, li l-ideal jirnexxi, ma seħhitlu qatt. Mhux għalih it-twissija ta' Ġorġ Zammit, "il-ħolma halliha ħolma". Rosar Briffa ma riedx jaħrab u jgħix fil-ħolm, ried iġix fir-realtà tal-ħajja, imqar jekk haqritu u fl-aħħar mill-aħħar beza' minnha. Madankollu, il-biza' huwa haġa,

u l-“escapizmu” huwa oħra. U Briffa qatt ma kien “escapist”, b’inkejja ta’ dak li qal huwa nnifsu. Briffa ħadha mal-ħajja, ħabat se jaħrab, iżda reġa’ lura; imma safa’ bla hila, bħalma nisfgħu kull wieħed minna, il-ħajja rebħitlu u xejnitlu. Imqar jekk Louiseette Bajona tatu ħajja ġdida — kif qaltli bintu Cecilia, “she rescued him mentally and physically, and gave him a new optimistic outlook on life” — dan, jaħasra, kien episodju qasir ta’ ftit aktar minn tmien snin. Il-ħolm u l-ħajja ħabtu jingħaqdu, imma dlonk waslet l-emorreġija vulgari, il-kruha, il-qilla, il-qirda tal-kanċer — ir-rabta tqacċtet, il-ħolm baqa’ ħolm, il-ħajja baqgħet ħajja biss. Xewqet Briffa ma seħħetx, il-ħajja tibqa’ għaddejja bla skop, il-ħolm mhux għajr duħħan għaddej għaddej, itir mar-riħ...

Jien hekk inħalliha, din il-ġawhra lirika li għandi tant għal qalbi, u li ngħożż fil-manuskritt tagħha fi gwarniċ ma’ manuskritti oħra ta’ ħabibi Rosar, kif kitibha u kif telaqha hu, espressjoni ta’ l-ideal tiegħu qatt mitmum.

Rosar Briffa temm il-lirika tiegħu kif bdieha — mifluġ mid-delużjoni tal-ħajja, jibki l-ideal li ma seħħx. Il-pessimizmu li leħhen fl-ewwel liriki tiegħu ma kienx xi pessimizmu romantiku li dlonk issib fil-lirika bikrija ta’ poeta żagħżuġh. Meta Briffa kiteb **Tfajla, Toħlom** kellu dsatax; kemm kellu sew meta kiteb il-versi bla isem u bla data li kkwotajt jien, ma nafux, imma jidher li kien imdaħħal fiż-żmien.

Martu Louiseette qaltli li dawn il-versi taħseb li kitibhom qabel iltaqa’ magħha. Ikolli ngħid li kitibhom wara, biex inkun preċiż kemm jista’ jkun, ngħid li naħseb li kitibhom wara li sar jaf bil-marda fatali tiegħu. Kieku kitibhom qabel l-1960 aktarx li kienu jidhru fil-volum **Poeżiji**. Dak li jidher żgur huwa li xejn ma jidher probabbli li kitibhom bejn is-sena 1952 u s-sena 1960, is-snin hienja tat-tieni żwieġ tiegħu. Il-poeżija ta’ dan il-perijodu hija kollha ferrieħa, l-espressjoni ta’ raġel li sab fil-ħajja dak kollu li xtaq; kollox — kelma, espressjoni, ton, metru — juri li għal Briffa f’dawn il-ftit snin, ħolm u ħajja kienu ngħaqdu. Jekk inħallu barra s-snin ferrieħa, tibqgħalna l-mistoqsija jekk Briffa kiteb dawn il-versi qabel is-sena 1952, jew wara Lulju ta’ l-1960. Għalija, hemm żewġ versi f’din il-lirika li jgħiduli li kitibha lejn tmiem ħajtu. Tassew li l-preokkupazzjoni bix-xjuhija qabel iż-żmien niltaqgħu magħha kmien fil-lirika ta’ Rosar Briffa, imma hawn għandna xi ħaġa wisq aktar enfatika —

“Il-qalb xiha u għajjena”, u
“Issa qasira l-ħajja”.

F’dawn iż-żewġ liriki nsibu nota dominanti fil-poeżija ta’ Briffa:
il-ħolm tal-ħajja jgħarrq bina —

... kemm hi ferrieħa din il-ħolma tagħna
li turi kollox mogħni ward u żahar,
waqt illi x-xewqa minn tad-dqiq u l-biki
taħbi li tniggeż malli nsiru kbar;

Fi **Tfajla, Toħlomx**, hemm leit motif ieħor tal-lirika ta’ Briffa —
temmen u tafda, imma ssib ruħek milgħub, u qalbek tiċħad lil
kulħadd —

u jekk qatt, tfajla għad jiġrilek bhali,
li emmint kollox u ma bghadt lil ħadd,
imbagħ’d lagħbuni u kollox sfali ħsara,
tant illi qalbi ċaħdet lil kulħadd,...

Fuqhom u madwar dawn iż-żewġ motivi, Rosar Briffa jinseg
il-poeżija tiegħu — u magħhom inżid tnejn oħra: il-preokkupazzjoni
bix-xjuħija qabel il-waqt u l-imħabba għal għajru. Dawn huma
erba’ motivi li nsibuhom mtennijin darba wara l-oħra b’varjazzjoni-
jiet ta’ ħsieb, espressjoni u ritmu, u li bejniethom jagħtuna t-tema
melankonika tal-poeżija ta’ Rosar Briffa: thobb il-ħajja u tidhak
bik, thobb lil għajrek u jilagħbek. Melankonika minkejja n-nota
ferrieħa tas-snin ma’ Louise, għax, saħansitra dawn is-snin ta’
hena kellhom mohbi fihom il-hemm. Ironikament, kien qiegħed
iseħħ lil Rosar, bla ma ntebaħ, dak li basar sa minn żgħożitu —
il-ħolma tal-ħajja —

jurik li kollox għad ikunlek hieni,
bla ma jħabbarlek kemm hu kbir il-hemm, ...

Jahasra, dawk it-tmien snin ta’ hena, lejn tarf għomru, ma
kinux għajr anti-climax fit-tragedja ta’ ħajtu!

Aqra l-lirika ta’ Rosar Briffa, ibda mill-bidu, imxi magħha,
lirika wara l-oħra kif issibhom kronologikament f’**Poeżiji**, u f’dak
li xxandar wara mewtu, u tistħajlek tara u tisma’ t-tragedja ta’
ħajtu, miexi minn konflitt għal ieħor, b’ritmu varjat, b’tensjoni li
terħi u tiħrax, tiħrax u terħi, imma mkaxkar dejjem lejn il-climax
riesaq. Il-ħajja nisgħitlu drammi perfetti, u b’id ta’ mgħallma waqqfet
il-pass drammatiku, ħolqot interludju hieni, xi drabi għal ftit mhux
umoristiku. Għandna l-anti-climax ta’ raġel li, wara espressjoni

konsistentement u insistentement drammatika tul snin twal ta' hajtu, f'daqqa waħda jibdel it-on, isir ferrieħi, daħkani; iż-żagħ-żugh li xjieħ qabel il-waqt jincidel f'raġel li sar tifel mill-ġdid, jitlaqlek b'mixja qabbieža għal għonq it-triq u jgħanni —

Għad nerga' għat-triq it-twila

Li ma twassaġ għal imkien;...

Għad nerga' nħoss fuq fommi

Il-bews ħelu tal-irjiegħ;...

'Ma nibqa' dejjem sejjer

Fit-triq twila tal-imkien,...

Fir-ritmu ta' din il-lirika, thoss, saħansitra, kif Rosar Briffa sar fis-subkonxju tiegħu tifel mill-ġdid, ħieles minn kull sens jew piż ta' responsabbiltà, li johroġ jitliegħeb bla kont ta' l-imghoddi u bla ħsieb talli ġej. U sadattant l-udjenza tistrieħ mit-tensjoni, u tithejja għall-križi li sejra tfaqqaq bla maħsub, u teħodna b'ġirja tal-ġenn minn karba għal oħra. ilment għal iehor, espressjonijiet bla mirquma, bla mitmuma, mirn għajta mbeżżgħa għal ilfiqa ta' raġel mirbuħ, sa x-xenqa kbira u ħalliema ta' **Il-Ballatella tal-Fontana**, u — il-mewt.

Fl-10 ta' Lulju ta' l-1961 infetaħ l-aħħar att, bl-emorregija u l-konferma li Rosar Briffa kellu kanċer fi grieżmu. Sebat ijem wara, kiteb f'**Il-Każin Malti**, dwar ix-xjuħ li

lharsu lejn iż-żgħażaġħ

bil-għaġla għaddejjin.

Ix-xjuħ li

fi żmienhom mexxew Malta

imma issa minsijin!

Madwar sena wara, jidher li qalbu kienet inhallet minn din il-ħajja. B'ton mużikali, mill-ġdid b'ritmu qabbieži, jiftaħ f'**Esperiment fil-Poeżija Moderna** bl-istadina biex

Immorru lejn Bufies

Minn fejn ma jigux ries.

Dawk li weqfin fl-"ISSA biss" ilkoll mejtin, imma f'Bufies ngħixu għax nittamaw sħiħ fil-ġejjieni. Imma jista' jkun li, sewsew ġimagħtejn wara, huwa lilu nn fsu li jara fi "Klement vjolinist", l-"ex-Maestro Clemente de Monte Real",

Illum...

Klement vjolinista

Fit-triq tal-bahrin,
Klement pupletku
Ihanxar vjolin.

Kif qaltli bintu, meta ħakmu l-kanċer, kien — biex intenni kliemha — “downhearted, tilef l-enerġija”. Minn issa sakemm miet, qisu sentejn u nofs wara, ma kitibx għajr seba’ poeziji, għallanqas jekk ma nqisux li, kif huwa probabbli, seta’ ħalla xi manuskritti bla data, bħal, ngħidu aħna, **Ecce Homo**. Din il-lirika ma fihex data, imma hemm fiha kliem li jgħaqqadha mal-marda kiefra ta’ l-awtur: “Imqarras wiċċu/Bl-herra ta’ l-uġigh”, u f’għajnejh għandu “Iż-żlieġa twegġa’ ta’ min jaf l’irid imut halli jistrieħ”.

Fl-1 ta’ Novembru 1962, lejlet jum il-mejtin kollha, jum evokattiv, kiteb fuq borża tal-pasti, fil-Barrakka ta’ Fuq, **Il-Ballatella tal-Fontana**. Minn fomm il-fontana misterjuża, filgħajja, jidwi lehen il-qniepen. Lehen it-tempju ilu żmien sieket, imma issa —
... minn ġol-Fontana
Mill-ġdid il-Liturġija.

Il-qniepen qegħdin iħabbu jum il-mejtin kollha, li jasal l-għada. Mat-tifkira tal-mejtin u l-mewt, dlonk jiġu fil-moħħ l-assocjazzjonijiet ma’ staħjil u immaginazzjonijiet misterjużi — ċimiterji, sharijiet tal-qamar, żfinf l-alkovi mudlama. Min jaf x’kellu f’rasu Rosar Briffa meta kiteb din l-aħħar stanza?! Tgħid kien ihewden fuq il-misteru tal-mewt riesqa? Din l-istanza lili tfakkarni u ttennili s-seher tad-**Danse Macabre** ta’ Saint-Saëns, bl-għadam iċekċek, bit-twerżiqa skordanti tal-vjolin fit-tmiem. Jew ma naghmlux mod li għandna hawn ri-evokazzjoni ta’ **Mirja, Mirja, Mirja?**⁽¹⁾

Li kien possibbli nistaqsuh x’ried iġhid sew meta kiteb din il-lirika, aktarx li kien iwieġeb: “Min jaf!”, bħalma wieġeb meta Ġużè Aquilina staqsieh f’intervista min kienu x-xjuħ ta’ **Mirja, Mirja, Mirja**. Madankollu, għalija l-qniepen ifakkru f’dawk li waslu fil-Preżenza Divina, wara żmien ta’ skiet jinstema’ mill-ġdid lehen il-fidi, u ma’ dawn it-tnehida tal-bniedem haj fil-mewt, imċaħhad

---

(1) Din il-poezija hija magħrufa wkoll bl-isem ta’ **Għajjena le Xebghana**. Imma huwa bit-titlu ta’ **Mirja, Mirja, Mirja** li Rosar Briffa nnfsu rreferixxa għaliha fl-intervista li saritlu fid-Dipartiment tal-Malti ta’ l-Università l-Qadima f’it qabel miet mill-Prof. Ġużè Aquilina. Hemm recording fuq tape ta’ din l-intervista.

mill-hlewwiet tal-ħajja — ilħna li jfeggu kollha mill-

Fontana misterjuża

Ta' holm u ta' xewqat —

minn din il-ħaja misterjuża li thallmek bl-ideal u thallik tixtiequ
Dan ir-ritornell mhux għajr għajta patetika lill-ħajja biex tagħti dak
li twiegħed. Imma l-ħolma tibqa' xewqa — helwa għax imgarrba
u mixtieqa, xħiħa għax ma sseħħ qatt.

L-aħħar għajta ta' Rosar Briffa, mgħattan mill-ħajja, imxennaq
għalxejn biex jara l-ħolma sseħħ, nistħajjilha l-aħħar għajta ta'
Oswald lil ommu fi tmiem id-dramm ta' l-ben, **Fatati**, hekk kif
dehnu qed jitolqu: "Ix-xemx — ix-xemx..."

F'lejlet jum il-mejtin ta' l-1962, Rosar Briffa semma l-aħħar
ilment tiegħu. Għaliex dan l-uġiġh? Għaliex dan iċ-ċhid? X'ikun
dan il-misteru? Imma l-Liturgja ġdida tidwi fil-moħħ tal-poeta li
qal lil Ġużè Aquilina: "Jien introvert, imma nistrani u nemmen fil-
ħajja li ġejja."

Imbagħad is-skiet.